

[Korsgaard.]

Naar den private Mand ved selv at køre sin Vogn faar Lejlighed til at følge Økonomien ud i de yderste Enkeltheder, nærer jeg efter hele min Indstilling ikke nogen Tvivl om, at han vil gøre det væsentlig billigere end, hvor det bliver en offentlig Person, en Tjenestemand, eller hvilken Titel han nu skal have, der skal gøre dette. Og selv om den paagældende øverste Leder, in casu Generaldirektøren, er en nok saa dygtig Mand, er det min sikre Overbevisning, at det vil aldrig blive ham muligt at indblæse den jævne, almindelige Tjenestemand en saadan Iver for at udføre disse Forretninger saa billigt som muligt, som den Mand, der selv tager Skaden, hvis det bliver for dyrt, og omvendt faar hele Gevinsten, hvis der tjenes noget derved, vil være i Besiddelse af.

Altsaa, principielt tror jeg, man her er inde paa et særdeles betænkeligt Omraade, hvor jeg altsaa ikke uden videre vil kunne give Generaldirektøren Ret i de Synspunkter, han tilsyneladende mener er de rigtige. Og Princippet ført videre synes ogsaa for mig at indeholde betydelige Konsekvenser, for naar man nu begynder herved paa Als at lade Staten faktisk faa Monopol paa Rutebilsdriften, synes jeg ikke, det maa være noget meget stort Spring, hvis dette pengemæssigt set gaar saa nogenlunde godt — deraf behøver jo ikke at følge, at Betjeningen i enhver Henseende er akkurat, som man kunde ønske den — at gøre et Forsøg paa ud over hele Landet at lægge Rutebilerne ind under Statsbanernes Ledelse.

Det vilde efter min Mening være meget uheldigt, hvis dette skete generelt, og jeg kan heller ikke nægte, at jeg synes, det er betænkeligt, hvis det sker lokalt, saaledes som det altsaa er foreslaaet i det givne Tilfælde. Om der paa Strækningen Flensborg—Sønderborg tjenes for meget af den paagældende Automobilindehaver, derom ved jeg intet; men jeg synes da egentlig, at Amtet giver sig selv Attest for at være et slet styret Amt, hvis ikke det skulde være i Stand til, saa snart i hvert Fald en given Kontraktid er udløbet, at faa dette Forhold ændret, enten saaledes, at den paagældende maa give en Afgift til det offentlige, eller saaledes, at han skal køre noget billigere, hvilket altsaa vil betyde, at de Folk, der benytter Ruten, faar Rejsen saa meget billigere.

Med andre Ord, at dette Moment skulde kunne bruges til Fordel for den Ordning, her træffes, synes jeg er en saa for-

underlig Tankegang, at jeg slet ikke kan følge den. Det er noget helt for sig, om denne specielle Form for en Virksomhed giver et for stort Overskud eller ej, det har efter mine Begreber intet at gøre med det rimelige i, om Staten skal overtage og ombygge en Bane fra Mommark til Sønderborg, eller ej.

Man vil forstaa af mine Udtalelser, at nogen oplagt Begejstring kan jeg paa det nuværende Tidspunkt ikke føle for Lovforslaget. Paa den anden Side skal man jo aldrig sige aldrig, jeg kan jo ikke vide, hvilke nye Oplysninger der kan komme frem under Sagens Behandling. Men indtil videre stiller jeg mig skeptisk med Hensyn til, om det, man her er ved at gøre, er rigtigt; jeg vil indtil videre tværtimod tro, at det ikke er rigtigt.

Jens Jensen: En Del af det foreliggende Forslag kan jeg yde min ubetingede Anerkendelse, og dermed mener jeg den Del, der gaar ud paa Nedlæggelse af nogle af de bestaaende Jernbanelinier. Man maa anerkende de Bestræbelser, der baade fra Trafikministeriets og Statsbaneledelsens Side er fremme for at skaffe en bedre Økonomi til Veje indenfor de danske Statsbaner. Jeg synes, man maa sige om det Arbejde, der her er gjort, at man har grebet denne Sag rigtigt an. Jeg tror ogsaa, der i Grunden fra alle Sider er Enighed om, at man skal nedlægge nogle af de Linier, som maa anses for urentable, og herunder kommer jo Banerne paa de Strækninger, som omhandles i dette Forslag.

Noget anderledes bliver Spørgsmaalet, naar det drejer sig om den Fordel, der kan være for Statsbanerne ved at foretage en vis Udvidelse; og det gaar jo en Del af Forslaget ud paa, nemlig dette at bygge en Statsbane paa Strækningen fra Sønderborg til Mommark. Der kan naturligvis ikke siges noget bestemt paa Forhaand om dette; det er et Spørgsmaal, som Fremtiden skal afgøre. Men det ærede Medlem Hr. Korsgaard nærere visse Betæneligheder ved den Side af Forslaget, og jeg maa delvis give ham Ret i det, han sagde. Jeg har mine Tvivl med Hensyn til, hvad en saadan Udvidelse kan indbringe. Bekostningerne er jo ikke særlig store, og jeg mener, man maa anerkende dette, at der skønnes, at Banernes Udgiftsbudget ikke skal bebyrdes med yderligere Forøgelse, og man maa jo haabe paa, at det kan holde. Men der vil jo komme andre Udgifter i selve Driften, og det er et Forhold, man maa tage med i Betragtning.

Der blev før talt om, at Folk vil rejse